

tulleb tuhhat nelja joostes seie pole.
Ja sinna müud rähholikust seisma,
egga koer nüud ka ennam sinnule ühtegi
pahha ei te, temma teab jo ommeti ka
jubba seit uest seadusseest."

Nebbane põris kui walk ümber, ütles:
„Kes teab, kas temma paggan moistab
ka trükitud kirja luggeda. Parrem
hoian ennast se kord veel emale.”

Kaddus metsa, muud kui tõlm tagga.

P i h h o s i l m a s .

Issa tulas rehhe al, piisuke wallato
pois joostis wärrawa ette, kus pole
tuul agganad aias, katsus läppaga
kinniwätta, ütles: „Tulge, tulge linno-
kessed, minna püan teid keik ennesele.”

Issa ütles: „Pois, minne sealt árra,
pihho tulleb silma!”

Poiokenne läks teisele pole, issa tu-
las eddas, jubba mehhike püab jälle
lindo. Üks assi sendab ta silma: „Oih,
mis pahha!” — Odrub silmi, silmad hakka-
mad wet joostma, kippitab ja wallutab,
pois karjub.

Issa pengi peält mahha, andis poi-
file ühhe hea plakso: „Kassi tappa emma
jure!”

Pois nuttes tappa, rägib omma luggu.
Emma ütles: „Miks sa issa käskö ei
kusand?” — No, kui sa lubbad teine
kord sannakulelik olla, ma tahhan om-
meti katsuda, kas same jälle wälsja?”

Wöttis pojikesse pölvede peale, pehme
kele otsaga üks kord ülle silma; teist
karda; kui kolmat forda, jubba pihho